

Abonamentele

Pentru Sibiiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Cu 1-a Iulie v. 1886

se începe

Abonament nou

la

„Tribuna“.

Prețurile abonamentului sunt însemnate în capul foi.

Abonamentele se fac cu multă lesnire atât în Monarchie cât și în România prin mandate postale (*Posta-utalvány — Post-Anweisung.*)

Se recomandă abonarea timpurie pentru regulata expediție a foi.

Domnii abonenți sunt rugați a ne comunica eventual pe lângă localitatea, unde se află, și **posta ultimă**; ear' domnii abonați vechi spre ușurare pot lipi pe mandatul postal **adresa tipărită** delu fășile, în cari li s'a trimis diarul până acuma.

Administrațiunea diarului

„Tribuna“.

Sibiiu, 20 Iunie st. v.

După nise discuțiuni urmate cu un interes foarte viu timp de cinci zile între deputați, congresul, în sfârșit, a luat o hotărâre în cestiunea convocării.

Ne rezervăm a arăta mai târziu, cui i-se cuvine meritul de a fi scos la capăt această hotărâre bine cumpenită; de-o-camdată ne mărginim a o apreția din punct de vedere politic.

Sunt două puncte de vedere, din care trebuie să judecăm toate cestiunile bisericesci: întâiu, că biserica nu trebuie nici odată să între în luptă cu statul, ear' al doilea, că guvernul nu e decât mijlocitorul legal între biserică și coroană.

După statutul organic și după articolul de lege nouă congresul are să se întrunească în sesiune ordinară tot la trei ani, la 1/13 Octomvrie.

În cei din urmă zece ani congresul nu s'a întrunit nici odată la termenul statutar. În loc de a se fi întrunit la 1877

s'a întrunit un an mai târziu, în loc de a se fi întrunit la 1880 s'a întrunit la 1881, în loc de a se fi întrunit la 1884 s'a întrunit abia acum.

Unii susțineau, că guvernul, alții, că metropolitul și ear' alții, că metropolitul în înțelegere cu guvernul a produs această neregularitate în funcționarea congresului.

Chemarea congresului nu este a căuta cine este vinovat, nici a-l trage la răspundere pe cel-ce se va fi constatat, ci a face tot ceea-ce-i stă prin puțină, ca de aici înainte să nu se facă abatere dela terminii statutar.

Trebuia dar' să se studieze cauza din temei, pentru-ca să ease la iveală, prin ce anume s'au produs neregularitățile.

Foarte important în această privință era să se scie, cum a convocat și notificat Metropolitul Andreiu primul congres bisericesc. S'a constatat, că actele privitoare la această primă convocare nu se găsesc în arhiv. S'a mai constatat însă totodată, că atât la 1873, cât și la 1874 consistorul metropolitan a făcut convocările după practica introdusă de Metropolitul Andreiu și admisă atunci și de guvern.

Congresul dela 1874 se prorogă pe anul 1875, dar' nu se mai întrunește, ci rămâne prorogat pentru totdeauna.

Aceasta e prima neregularitate.

La 1877 Metropolitul convoacă congresul și face notificarea prescrisă tot după practica de mai înainte, însă prea târziu. Guvernul, luând drept punct de plecare această întârziere, face prima încercare pentru a introduce o practică nouă: cere să nu se mai notifice convocarea, ci intențiunea de a convoca, ear' convocarea să se facă abia după ce Maiestatea Sa va fi luat la cunoștință notificarea. Metropolitul lasă cestiunea neresolvată, și congresul nu se întrunește decât la 1878.

A doua neregularitate mai gravă.

Congresul dela 1878, nefiind bine informat, lasă și el neresolvată deosebirea de vederi ivită între guvern și biserică și se mărginește a stăru, ca în viitor să nu se mai facă abatere dela terminii prescriși în statut, ear' Metropolitul declară la protocol, că nu se va mai lăsa condus de oportunitate, ci va observa terminii statutar.

La 1880 notificarea se face după practica dorită de guvern Maiestatea Sa

se îndură a o lua la cunoștință, dar' Metropolitul își schimbă gândul și congresul nu se întrunește.

A treia neregularitate încă mai gravă. Întrunindu-se la 1881, congresul trece la ordinea zilei, ceea-ce nu i-se va pute ierta nici odată.

La 1884 notificarea se face tot după practica nouă, ministrul însă, mai înainte de a-i raporta coroanei, își exprimă față cu Metropolitul dorința, că nu acum, la termenul statutar, ci ceva mai târziu, să se întrunească congresul, fiindcă atunci era aniversarea centenarului răscoalei lui Horia și Cloșca, ceea-ce nu era exact.

Metropolitul intră chiar cu învoirea consistorului în vederile ministrului și întrunirea congresului se amână pe Noemvrie.

Prin aceasta cestiunea devine de tot gravă, căci se admite, că împregiurări politice pot să motiveze o amânare a întrunirii congresului la termenul prescris de lege.

Pentru Noemvrie convocarea se face, notificarea e luată la cunoștință, dar' Metropolitul revoacă convocarea, deși amândoi episcopii se pronunță pentru întrunirea congresului.

Un adevărat act de suveranitate!

La 1885 notificarea se face, dar' ministrul opresce în virtutea unei rezoluțiuni obținute dela coroană întrunirea congresului, fiindcă lumea e agitată de proclamațiunea irredentistă.

Abia acum cestiunea devine politică. Ministrul nu ar fi îndrăsnit să ceară dela coroană o asemenea rezoluțiune, dacă s'ar fi convins în timpul dela 1874 până la 1884, că Românii greco-orientali susțin cu destulă energie drepturile statutare ale bisericii lor, nu ar fi îndrăsnit să o facă aceasta, dacă anume din partea fruntașilor bisericesci nu s'ar fi accentuat mereu, că se face politică în biserică, nu ar fi îndrăsnit să o facă, dacă la 1884 nu s'ar fi admis, că centenarul răscoalei dela 1784 e destul motiv pentru amânarea întrunirii congresului, nu ar fi îndrăsnit să o facă, dacă n'ar fi putut dice: Maiestate! lucrul nu e grav: anul trecut am exprimat numai o dorință, și Românii au cedat; anul trecut Metropolitul a amânat întrunirea din propria sa autoritate, și Românii nu au venit să protesteze; ei nu țin la drepturile lor, și n'are să se producă nici o amărăciune între dinșii.

Ministrul nu avea dreptate! El nu ne cunoaște, a fost rău informat despre noi: ținem la drepturile noastre, și la cele politice, și mai ales la cele bisericesci, dar' sîntem oameni chibzuți, ne iubim unii pe alții și nu ne pripim, nu ne aventăm mai înainte de a ne fi dumerit noi între noi.

Sedința de ieri este pentru tot omul cu judecată destulă dovadă, că scim să ne cumpenim puterile, să ținem seamă de împregiurări și că este o infamă calumnie, când ni se dice, că ne folosim de drepturile noastre bisericesci, ca să facem treburi politice.

Dar' despre aceasta ne rezervăm a vorbi altădată mai din temei.

Congresul național-bisericesc gr-or.

Raport special al „Tribunei“.

Sedința X dela 18/30 Iunie 1886.

(Urmare și fine.)

Zigrea: Eu aflu de nebasată și incorectă propunerea comisiunii. Între împregiurările organizării noastre acest conclud ar fi foarte periculos. Metropolitul nostru este metropolitul tuturor Românilor gr-or. din Ungaria și Transilvania. Dacă biserica noastră ar fi așa organizată, precum e spre exemplu cea catolică, eu încă aş admite propunerea comisiunii. Astfel însă eu nu pot admite, ca noi să restrângem dreptul basat pe lege. Eu pun mare preț pe aceasta, deoarece biserica noastră e pusă pe principii liberale. Eu nu pot sprigini propunerea majorității comisiunii, dar' nici pe cea a minorității. Avem să enunțăm un principiu general, cum are a se explica ș-ul respectiv din statutul organic. Propun deci, că membru al sinodului protopresbiterat poate fi numai acela, care aparține celui protopresbiterat (Voci: Asta e și propunerea comisiunii.) Apoi bine, atunci primesc propunerea comisiunii.

Dr. Al. Mocioni: Eu cred, când este vorba de interpretare, înainte de toate trebuie să vedem, oare este de lipsă ori ba o interpretare, și eu în contra d-lui cav. de Pușcariu susțin, că nu există necesitatea aceasta. Ce dice legea? (cetesce §§ 41 și 6 din statutul org.) Dl. Gall spune, că de aici s'ar pute deduce etc. Aceasta e interpretare forțată; eu acolo fac interpretare, unde textul e dubiu. Eu nici nu conced, că am fi îndreptățiți a face o interpretare aici. Petenții nu spun, că legea nu e clară; ei numai se plâng, că membrii din alt tract vin și-i predomnesc. Nu sciu dacă sunt neîndreptățite aceste plângeri sau nu. Aici nu mai este apoi vorbă de inter-

Foiața „Tribunei“.

Poeți și critici.

De T. Maiorescu.

Sunt de abia 14 ani, decând prin câteva articole sub numele „direcția nouă în poezie și prosă“ ne-am încercat a arăta în „Convorbirile Literare“ (*), ce trebuie să se ceară dela o mișcare sănătoasă a literaturii române.

Acele articole erau purtate de oare-care speranță, dar' de mai puțină încredere. În poezie Pastelurile lui Alexandri erau un semn de renaștere, asupra lui Eminescu — „poet în puterea cuvântului“ — se atrăgea luarea aminte a publicului, Șerbănescu, Petrino, Matilda Cugler, Bodnărescu erau aprețiați. În prosă — cu împotrivire energică în contra pedantismului Ciparo-Barnușio-Pumnian — se cerea limba firească a poporului român, iubire a adevărului și cunoștință de cauză; din prosa curat literară se relevau Alexandri, Iacob Negruzzi, Gane; din prosa științifică între altele, primele încercări ale d-lor Carp, Lambrior, Th. Rosetti, Xenopol, chiar și ale d-lor Tasu și Panu.

Dacă privim astăzi la literatura din ultimii 14 ani, timida speranță de atunci se poate schimba într-o încredere sigură pentru direcția sănătoasă a lucrărilor intelectuale în România. Nu doară, că toți cei salutați la 1872 au îm-

plinit ceea-ce se aștepta dela ei; dar' unii au întrecut așteptările și relativ mulți alții și-au adaus puterile pentru a da acelei mișcări un avânt — dacă nu destul de general, dar' cel puțin destul de puternic pentru a ne face să simțim un adevărat progres în anul present, comparat cu anul 1872.

Alexandri ne-a înăvuțit poezia cu „Ostașii nostri“ și cu drame, îndeosebi cu „Fântâna Blandusiei“; Eminescu a adus lirica română la o culme de perfecțiune; lor li s'au adaus poezii Naum și Vlăduț, comedii d-lor Caragiale și I. Cercez, drama d-lui Bengescu „Pygmalion“, novelele d-lor Slavici, Creangă, Barbu Ștefănescu, Gane, Duiliu, Zamfirescu, traduceri din Horațiu de dl Olănescu, lucrările științifice ale d-lor Hășdeu, N. Densușianu, Lambrior, Tocilescu, Gaster, Gr. Păulescu, Brândză, culegerile de poezii și povești populare ale d-lor Jarnik-Bârseanu, Ispirescu, G. Dem. Teodorescu, T. Burada, M. Pompiliu, cercetările critice ale d-lor Onciul și Bogdan; ear' „Convorbirile Literare“ sub redacția d-lui Iacob Negruzzi încep al 20-lea an al activității lor — o întreagă mișcare, ce dă ultimului deceniu un aspect cu totul deosebit și îmbucurător.

În proporția creșterii acestei mișcări scade trebuința unei critice generale. Din momentul, în care se face mai bine, acest fapt însuși este spriginul cel mai puternic al direcției adevărate. „Poesiile“ lui Eminescu, „Pastelurile“ și „Ostașii“ lui Alexandri vor curăți dela sine atmosfera estetică viată de Macedonski, Aricescu,

Aron Densușian, etc. etc. „Cuvintele din bătrâni“ și „Magnum Etymologicum“ ale d-lui Hășdeu sunt dela sine lovitura de moarte a dicționarului academic și a rătăcirilor „filologice“ dela Târnave. Și așa mai departe.

Nu e vorbă, aprejiările critice isolate nu vor lipsi și nu vor trebui să lipsească nici odată dintr'o mișcare intelectuală, și noi înșine am citat mai sus articolele d-lor Onciul și Bogdan ca un semn binevenit al timpului de îndreptare. Dar' aceste sunt lucrări de amănunte. Sintesa generală în atac, isbirea unui întreg curent periculos o credem acum ștearsă dela ordinea zilei pentru părțile esențiale în literatura proprie și în știința teoretică. Rămâne încă la ordinea zilei în politică, dar' de aceasta nu au a se ocupa „Convorbirile Literare“.

Misiunea criticei — misiune dealtmintreni totdeauna modestă, dar' nu fără importanță în modestia ei — ne pare a fi în momentul de față mai mult de a lărgi cercul activităților individuale, de a aștepta tinerețea încă prea amorțită de păcla trecutului și de a îmbărbăta spiritele spre lucrarea roditoare.

Este cu mult prea îngustă albia curentului celui nou; în dreapta și în stânga trebuiesc desfundate alte șiroaie, care să întărească mișcarea principală, mișcarea însăși trebuie să pătrundă mult mai afund. Fără îndoială rectificările, mai ales în materie de știință, nu vor pute lipsi une-ori din o aprețare a operelor celor mai bune; fără îndoială în mijlocul unei activități critice pentru răspândirea lucrărilor sănătoase se va simți

pe ici pe colea și necesitatea unei loviri directe în contra nulițăților, care se amestecă fără nici o chemare în ale literaturii: un energie „în lă-turi!“ va trebui dar' din când în când să fie rostit în ori-ce mișcare intelectuală.

Însă de aci nu rezultă, că ar fi bine să se peară timpul acum cu o tendință critică în contra acelora, care au meritul de a reprezenta astăzi însăși mișcarea cea bună în o parte esențială a ei.

Din acest punct de vedere nu este poate de prisos să facem câteva observări în contra încercării unor autori de a accentua mai ales părțile slabe din întinsa lucrare literară a dlui Alexandri și de a-și ascuți spiritul lor critic înaintea prea micului nostru public cetitor pe socoteala acestui reprezentant de frunte al tinerei noastre literaturi.

Așa am cetit într'o cronică teatrală publicată în „Epoca“ din 11 Ianuarie 1886 de dl Barbu Ștefănescu, o critică aspră în contra lui „Despot-Vodă“ și în genere în contra dramelor dlui Alexandri. Așa am audiat, că într'o conferință ținută la Ateneu în 27 Februarie 1886, dl Vlăduț a înălțat poesiile lui Eminescu între altele și prin coborrea unei poezii a lui Alexandri.

Dacă d-nii Vlăduț și Ștefănescu ar fi oameni de a treia mână, nu am perde nici un cuvânt asupra criticei lor; dar' fiindcă sunt dintre scriitorii cu talent ai junei generații, credem că lucrul merită o discuție publică, merită și în ceea-ce privesce poziția lor literară, merită și în ceea-ce privesce poziția literară a lui Alexandri.

*) Vezi și Critice, pag. 343—466.

pretare, ci de modificarea legii. Să admitem, că eu n'am dreptate. Care este principiul fundamental la interpretare? Noi ar trebui să lărgim, ear' nu să restrângem legea. Se vedem, care este spiritul întregii organizații a bisericii noastre. Textul acestei legi este oare-cum efluxul spiritului unității în biserică. Interpretarea comisiei este efluxul particularismului. Care principiu e acum pentru noi mai salutar? Una se nu lăsam din vedere, că prin o asemenea interpretare noi am pune sămânța particularismului în biserică, și noi din cauza oportunității am face începutul desorganizării bisericii noastre. Repet, că aici nu e de lipsă interpretarea, căci întreaga cestiune n'a venit pe tapet din cauza necesității. Propunerea majorității comisiei e forțată și în contra principiului fundamental al întregii organizații a bisericii noastre. Nu primesc propunerea comisiei, ci pe a d-lui Babeș.

Z. Boiu: Dacă propunerea majorității comisiei ar tinde a pune sămânța particularismului în biserică, eu aș fi acela, care aș combate-o cu toate mijloacele, de care dispun. Lucrul însă nu căsă așa. Propunerea comisiei tinde la regularea unui raport de drept, care încă nu este normat de ajuns. Metropolia trebuie să aibă undeva o basă, și această basă e parochia. Astfel eu merg și mai departe și dic, că și acela, care trăsece afară de teritoriul metropoliei se fie îndreptățit a aparține unei parochii din metropolie, se supoarte toate sarcinile și se se bucure de toate drepturile unui parochian.

N. Cristea dice că a audiat și aceea, dacă este lipsă sau ba de o interpretare. Spiritul statutului organic merge încât privește protopresbiteratul în'acolo, că are în vedere numai pe aceia, care stau în acel protopresbiterat. Dice, că trebuie să avem de grije să nu mergem la anarchism prin liberalism prea mare. Primesc propunerea comisiei.

Brediceanu: La întrebarea, dacă este sau nu de lipsă o interpretare, nu revin. Eu față cu acei domni, care vreau să decreteze o restrângere, susțin că până atunci, până când nu vor arăta în statutul organic contrarul, acela, care aparține altui protopresbiterat nu poate să fie ales și în alt protopresbiterat. Interpretarea aici nu are loc, și mă alătur propunerii d-lui Babeș.

Patița propune observarea §§-lor 6 și 41 din stat. org.

Babeș: Cestiunea s'a discutat din toate punctele de vedere. Cred că nu e de lipsă să mai iau toate argumentele acelor domni, care s'au exprimat pentru propunerea comisiei, ca să nu mai pierdem timpul. Necesitatea interpretării nu s'a sulevat de 17 ani nici odată, de 17 ani nici nu s'a întâmplat decât un singur cas, care încă cuprinde în sine un abus și care se poate rezolva pe cale administrativă. S'a arătat că legea n'are lipsă de interpretare, că legea este clară. Interpretarea poate să ne ducă la inconveniente foarte mari; am mai pățit-o noi așa. Nu este bine ca noi să forțăm un § atribuindu-i dubietate, dacă el nu o are. Ceea-ce vom băga noi în acel §, ori-cum vom lua lucrul, este un adaus, nu explicare. Când dicem că interpretăm, noi modificăm. Măne, poimăne apoi vine cineva și dice, că n'am avut dreptul. Ceea-ce este forțat, nici când n'are rezultate bune; altcum se împedecă abuzurile, ear' nu în modul acesta.

Se înțelege dela sine, că nu noi vom tăgădui ori-cărui om de bună credință și de bună știință dreptul de a spune ceea-ce crede adevărat și ceea-ce scie greșit într-o activitate publică.

Și fiindcă d-nii Ștefănescu și Vlăduț sunt oameni de bună credință și de bună știință în ale literaturii, dreptul lor de a face critica așa cum au făcut-o este mai presus de contestare.

Dar' una este dreptul și alta este folosul întrebuințării dreptului în fie-ce moment. Va fi având și activitatea critică noima ei, și nu ori-ce dispoziție răboinică merită să fie întrupată într-o scriere.

Și mai întâiu trebuie să constatăm, că de regulă poezii înșiși sunt cei mai răi critici asupra poeziei altora, în genere artistii înșiși cei mai contestabili apreiatori teoretici ai artei.

Deși în felurile combinări ale inteligențelor omenesci s'a putut și se poate întâmpla, ca un poet bun să fie și critic bun, aceasta însă va fi totdeauna o excepție rară, care va trebui foarte tare legitimată înainte de a fi primită în contra acelei regule generale.

Cine a cetit odată critica unui Voltaire în contra dramelor „barbare“ ale lui Shakespeare, va sta totdeauna pe gânduri, când va mai vedea poezii apucându-se de meseria criticii, și nu se va găsi liniștit prin dramele criticului Lessing.

Și în adevăr între natura poetului și natura criticului este o incompatibilitate radicală. „Convorbiri Literare“.

(Va urma.)

Cel mai mare abus ar fi, dacă am modifica legea. Să ne ferim, domnilor, a dice, că e dubiu ceea-ce e clar. Vă rog să vă socotiți bine și să vă trageți bine seamă cu ceea-ce faceți. Recomand propunerea mea spre primire.

Mai vorbind la acest obiect d-nii Patița, Rădulescu, propunătorii: cav. de Pușcariu și referentul comisiei I. Bartolomei, se pune la vot propunerea d-lui Babeș, care cade și se primesc a d-lui cav. de Pușcariu cu 28 contra 27 voturi.

Urmând la ordinea d-ilei raportul comisiei bisericesci, raportorul aceleia dl. Fașie raportează asupra propunerii d-lui Iosif Suci și asupra cererii preoților din Valea-Almașului cu privire la îmbunătățirea stării clerului și propune, ca acele să se transpună consistorului metropolitan, ca în conțelegere cu respectivale consistorii eparchiale să se îngrijească de îmbunătățirea clerului.

Rădulescu propune să se studieze actele și comisunea să vină cu o nouă propunere.

După o scurtă discuție, la care au luat parte d-nii Dr. Iosif Gall și Preasfinția Sa episcopul Aradului, se primesc propunerea d-lui Rădulescu.

După-ce se hotărăse, ca în privința cauzelor apelabile și neapelabile dela consistoriile eparchiale consistorul metropolitan să pregătească un normativ, pe care să-l prezenteze congresului, ședința se ridică la 1 oară după amiaza anunțându-se proxima ședință pe mâne la 9 oare înainte de amiaza.

Ședința XI dela 1 Iulie n.

Ședința se deschide la 9 oare înainte de amiaza.

După autenticarea protocolului ședinței premerse, se prezintă bugetul consistorului metropolitan pe anii 1886, 1887 și 1888 și se transpune comisiei financiare.

Dl. deputat Tisu face următoarea propunere: În protopresbiteratul Panciovei alegerea de protopresbiter nu s'a îndeplinit în termenul legal și se trăgănează înadins. Propun a se lua măsurile necesare în contra organelor consistorului diecesan din Caransebeș, ca să împlinescă legea în această cauză.

Propunerea se transpune comisiei organizatoare.

Fiind la ordinea d-ilei raportul comisiei scolare, raportorul aceleia dl. Velovan cetesce întreg raportul consistorului metropolitan ca senat scolar, care la propunerea sa se primesc de basă pentru desbaterea generală.

La punctul prim din raportul consistorului cu privire la ținerea ședințelor, la exhibitele întrate și la cauzele rezolvate și nerezolvate comisunea propune, ca acela să se iee spre știință cu adausul, ca consistorul metropolitan să se îndrume a se ține strict de dispozițiunile regulamentului pentru afacerile interne ale consistorului.

Congresul decide simplu numai luarea la cunoștință a acestui punct, deoarece îndrumarea propusă s'a hotărât deja la pertractarea raportului consistorului metropolitan plenar.

Comisiunea propune mai departe, ca punctul cu privire la datele statistice să se iee spre știință și să se îndrume consistorul metropolitan a se îngriji, ca datele să încurgă mai exact și să fie uniforme; deasemenea și visitațiunea scoalelor să se îndeplinească mai regulat.

Babeș: Eu cred, că e bună propunerea comisiei. Eu însumi m'am convins, că unele date nu sunt exacte. Aș dori însă să atrag atențiunea asupra unei împregiurări, care s'a trecut aici cu vederea. Noi stăm dela 1873 în proces cu guvernul pentru 29 scoale din granița militară, pe care guvernul ni le-a ocupat sub cuvânt, că sunt scoale comunale. Noi ne-am silit a ni le afirma prin reprezentațiuni către guvern și Maiestatea Sa. E în interesul nostru, ca, dacă am înțelege, că acele scoale se neglija, precum sunt eu informat pe cale privată, să facem pași de lipsă la guvern pentru îngrijirea lor. Ar trebui, ca preoții de acolo să fie însărcinați a raporta despre starea acelor scoli, ca noi să avem basă, pe care să facem ulterioarii pași la guvern, pentru de a se îngriji de instrucțiunea poporală de acolo până când noi ne vom revindica dreptul. Eu cred să se provoace diecesa respectivă să adune prin preoții de acolo date asupra stării, în care se află acele scoale. Și aceasta aș dori să se adauge încă la propunerea comisiei.

La acest obiect mai vorbesc d-nii: Dr. Pușcariu, Dr. Gall, M. Popovici și Roșu, care propune totodată, ca numai adausul din propunerea comisiei să se primească fără nici o luare spre știință. Punându-se la vot propunerea aceasta, se primesc în unanimitate.

Punctul cu privire la fondurile de pensiune se ia spre știință.

La punctul ce privește dispozițiunile luate din partea consistoriilor eparchiale în interesul

învățământului, comisunea propune, ca această activitate să se iee spre știință, ear' cât privește îngrijirea de calificarea învățătoreselor, consistorului archidieceșan se recomandă a da acestei instituții provisorie o importanță mai mare, până se va realiza înființarea pedagogiei de fete.

D-nii Dr. Gall și E. Brote sunt pentru de a se lăsa afară această recomandare.

Dl. Simonescu propune: instituțiunea învățătoreselor se recomandă deosebitei atențiuni a eparchiilor.

Se primesc partea întâiu din propunerea comisiei cu adausul d-lui Simonescu.

Pentru uniformitatea învățământului în toată metropolia, comisunea propune: Consistorul metropolitan să se însărețineze a compune pe baza regulamentului provisor un regulament, care se reguleze inspecțiunea învățătorilor; ear' cât pentru învățământul la teologie și pedagogie să se pregătească un proiect de regulament. Amendouă aceste regulamente să se prezenteze congresului în proxima sesiune.

Nicoară: Cât privește inspecțiunea scoalelor, trebuie bine să băgăm de seamă ce facem. Toată inspecțiunea scoalelor noastre e astăzi în mâinile protopopilor concentrată. Acest lucru pe mine nu mă mulțumesc, pentru-că dacă noi nu vom da în astă privință ajutor protopopilor, ei nu pot satisface acestei chiamări. Protopopii sunt îngrămădiți cu o mulțime de afaceri. Un protopop, care satisface chiamării sale în cunoștință de cauză, cu zel și cu conștiință, ar trebui să aibă un întreg birou. Eu aș vră să acomodez principiul împărțirii muncii, aș voi să dau un ajutor, o mână dreaptă protopopilor în ceea-ce privește inspecțiunea scoalelor. În fiecare protopopiat avem câte un mirean zelos, care ar pute îndeplini această funcțiune. Propun deci, ca prelungă protopresbiterii să se introducă revisori scolare nesalarisați.

Brediceanu: Propunerea dlui Nicoară învalvă o nouă modalitate, crearea unui nou post prelungă protopresbiter. Noi n'avem mijloacele trebuincioase și nici nu putem delibera aici asupra acestui lucru. Propun să treacă și această propunere la consistorul metropolitan.

P. Cosma e de părere, că propunerea comisiei conține și ceea-ce propune dl. Nicoară. Spriginesce pe a comisiei.

Dr. I. Gall: Ideea dlui Nicoară are mult pentru sine. Întru adevăr, că protopresbiterii abia mai sunt în stare să cerceteze toate examenele. Să atragem atențiunea consistorului metropolitan asupra acestei împregiurări; dar' nici eu nu află cu cale, ca aceasta să se decidă acum.

Miulescu și P. S. S. Episcopul Meșianu susțin propunerea comisiei.

Nicoară se învoiesce să i-se alăture propunerea propunerii comisiei.

Făcându-se votare asupra acestor propuneri, congresul primesc propunerea comisiei.

La ordinea d-ilei e raportul comisiei organizatoare, care prin raportul său substituit dl. Bartolomei referează asupra raportului presidiului consistorului metropolitan, prin care s'au așternut actele privitoare la convocarea congresului la anii 1884 și 1885.

După o lungă expunere despre convocarea și neconvocarea congreselor dela anul 1870 încoace, comisunea propune următoarele:

Din cele expuse cu privire la regretabila neregularitate în funcționarea congreselor dela anul 1877 încoace din actele referitoare la convocările și amânările congreselor, congresul constată:

1. că dl. ministru ung. de culte și instrucțiune publică în rescriptul său dtdo 16 Octomvrie 1877 nr. 26156 face o interpretare nouă în privința modalității notificării prealabile către coroană, și că această interpretare se deosebesce de praxa usitată mai nainte decât organele bis. și adoptată și din partea În. Minister ung. reg.;
2. că neregularitățile în funcționarea congreselor se reduce la următoarele trei cauze:

- a) că în anul 1884 nu s'a făcut de fel convocarea, ear' în anul 1880 convocarea a fost revocată;
- b) că în un cas și anume la anul 1877 notificarea prealabilă către guvernul țerii, după părerea dlui ministru al cultelor, s'a făcut prea târziu, și în fine
- c) că convocările, respective notificările despre intențiunea convocării congresului, și anume în anii 1884 și 1885 din considerațiuni politice au întâmpinat greutăți din partea guvernului.

Considerând deci, că o astfel de jignire a funcționării regulate și periodice prescrie prin lege și statut a congresului ca organ suprem al bisericii, trebuie să provoace o conturbare în întreaga viață a organismului nostru bisericesc, — congresul aduce următorul:

Conclus:

I. Congresul însăreținează pe consistorul metropolitan a se adresa către dl. ministru reg.

ung. al cultelor și învățământului public cu o reprezentațiune, în care accentuându-se, că interpretarea legii și a statutului organic în privința notificării modalității, notificărilor prealabile despre convocarea congresului din rescriptul său dtdo 16 Octomvrie 1877 Nr. 26156 este nouă și ea se abate dela interpretarea și praxa usitată până atunci decât organele bisericesci și adoptată chiar de însuși Înaltul minister ung. reg.; accentuându-se mai departe, că congresul nici chiar după modul notificării de mai nainte nu se poate întruni înainte de sosirea prealaltei rezoluțiuni reg. și așa o nouă interpretare pare a nu fi recerută din punct de vedere al interesului de stat — de altă parte procedura intenționată în partea primă a rescriptului susnumit ar face ilusorie observarea termenului întrunirii congreselor fixat prin statut. org. pe 1/13 Octomvrie în acel cas, când rezoluțiunea prealaltă ar sosi din întâmplare prea târziu: deci congresul roagă pe dl. ministru a reveni la usul observat în cele dintăiu două perioade ale congresului.

Totodată congresul își exprimă durerea sa, că prin dificultarea întrunirii congreselor noastre bisericesci din împregiurări întrevite fără concursul bisericii împedecă funcționarea regulată a supremului organism al bisericii noastre, deoarece nu se poate reconstitui la timpul prescriș, consistorul metropolitan nu se poate compune și nu se pot vota bugetele necesare pentru întrunirea acelu consistor metropolitan. De aceea congresul sperează, că dl. ministru condus de bunele sale intențiuni, va îngriji, ca să încungiure în viitor pedecile funcționării regulate a congreselor.

În fine congresul roagă pe dl. ministrul a fi la prealaltul tron interpretele acelor simțeminte de loialitate către prea înaltul tron și patrie, de care simțeminte biserica noastră totdeauna a fost și este inspirată și căroră congresul, din incidentele regretabile susamintite, se vede îndemnat a da de nou o expresiune solemnă.

II. Excelența Sa Înalt Preasfințitul Metropolitan să facă prealabila notificare Maiestății Sale cu șese (6) luni înainte de termenul prescriș în § 152 din statutul organic pentru întrunirea congresului ordinar.

III. Congresul present, deși convocat la timp neprevădut în statutul org., fiind congres ordinar, periodul lui se încheie în 30 Septemvrie 1887, ear' periodul congresual viitor de 3 ani se începe dela 1 Octomvrie 1887 și durează până la 30 Septemvrie 1890 și pentru acest period au a se escrie alegerile cu observarea dispozițiunii §-lui 150 din statutul organic cel mult în termin de 3 luni socotite dela 1 Octomvrie 1886 încolo astfel, ca deputații congresuali să fie aleși până la 31 Decemvrie 1887 și ei să se poată întruni în congres în 1/13 Octomvrie 1888 pentru periodul dela 1 Octomvrie 1887 până la 30 Septemvrie 1890, având a se observa această procedură și la perioadele, ce vor urma dela 1 Octomvrie 1890 încolo.

Slavici: Cere înainte de toate să se precizeze în raportul comisiei, că la 1885 ministrul nu din propria sa autoritate, ci în virtutea unei rezoluțiuni obținute dela Coroană, adevă în mod corect, a oprit întrunirea congresului, ear' la 1884 n'a oprit-o, ci a exprimat numai dorința, ca ea să se amâne.

Se face această precizare în raport.

Oratorul declară apoi, că primesc propunerea făcută de comisiune și speră, că ea va fi primită și de majoritatea congresului, ba poate chiar de întregul congres. Dorește dar' numai să stăruie asupra înțelesului, pe care îl dă acestei propuneri.

Reprezentațiunea către guvern, despre care se vorbesce în propunere, nu este o remonstrațiune, nici o plângere, ci o simplă încercare de înțelegere cu guvernul asupra unui *modus vivendi* potrivit cu legea și cu practica introdusă dintru început pentru notificarea întrunirii congreselor, singura, pe care biserica o poate accepta.

Încercarea aceasta ar fi trebuit poate să o facă Metropolitanul chiar la 1877, când prima dată s'a ivit deosebirea de vederi, ar fi trebuit să o facă consistorul metropolitan, congresul la 1878 ori la 1881, dar' nu s'a făcut. Nu cercetează, de ce anume nu s'a făcut, nici vrea să tragă pe cineva la răspundere, ci se mărginesce a constata, că nu s'a făcut și că vorba e să se facă acum, pentru-că lucrurile se se lămurească și congresul să se întrunească pe viitor la terminii prescriși în statut.

Dorește dar', ca să susțină cu toții această hotărâre.

Sunt poate unii, care o primesc mai mult din oportunitate: să se constate, că cu toții sunt angagiați a o susține și a stăruie ca ea să fie executată, cu toții vor sprigini consistorul și pe Înalt Preasfinția Sa Părintele Metropolitan și cu toții vor priveghia, ca executarea să se facă întocmai și cât mai curând.

Dr. Gall primește propunerea comisiei. Reflectând d-lui Slavici, că aceea e o reprezentare cu scop de a se mijloci, ca și guvernul să primească acea interpretare, care n-are nouă mai favorabilă. Apoi ar dori, ca suspiciunile să rămână afară.

Primindu-se propunerea comisiei în general și în special, prezidiul exprimă multa sa bucurie și plăcere vedând, că cu privilegiul desbaterii asupra acestei chestiuni membrii congresului s-au putut înțelege, și declară, că din partea sa își va da toată silința, ca aceste concluse să se și execute. (Strigări de să trăiască).

V. Babeș: Propun, ca această declarație să se iee la protocol.

Se primește în unanimitate.

Cu aceste ședințe se încheie și proxima ședință se anunță pe mâine la 9 oare înainte de amiazi.

Câteva cuvinte despre cestiunea naționalităților.

De Ludovic Mocsary.

(Urmare.)

Am primit o epistolă și dela Slovaci din Turóc-Szent-Márton „în numele soților mei de principii ai națiunii slovacesci” dela un bărbat de mare influență, care este cunoscut și la Maghiari ca un individ în toate privințele însemnat. Din această epistolă comunic următoarele: „Ce principiu nefericit și neuman e acela, când cineva cugetă, că patria sa poate fi fericită numai pe mormântul naționalității părții celei mai mari din compatrioții sei. Și totuși acest principiu selbatic, care trebuie să provoace pe cetățenii destinați la sacrificare la luptă cea mai extremă de apărare, într-atâta s'a încuibat, încât se recere un caracter deosebit, ca un bărbat de naționalitate maghiară să aibă curajul de a se întreprinde pentru egala îndreptățire a naționalităților, care este recunoscută prin lege . . . Naționalitățile nemaghiare, mai ales mult asupra națiunii slovacă își datoresce mare mulțumire pentru apărarea sfințelor sale drepturi, care totodată este și cea mai salutară și mai pătunătoare apărare a patriei. Pentru-că fericirea și înflorirea patriei nu cere aspirarea unei părți din cetățeni, ci mulțumirea și bunăstarea tuturor.

„Dumnezeu se-ți de perseverență firmă în lupta aceasta bărbătească pentru binele patriei și străduințele se-ți le încoroneze cu succes, pentru-că acesta este singurul mod, prin care toți cetățenii se pot uni în concordie, prin concordie pot deveni tari și fericiti și așa patria poate ajunge la înflorire.”

Am primit o epistolă de mulțumire dela un brav „Bunyevác” din Szabadka, una dela altul din Bácska, din care reese, că în Szabadka și pe aiurea instrucțiunea publică astfel se întimplă, că răspândirea limbii maghiare servese de piedecă la răspândirea culturii în poporul „bunyevác” și cu toate acestea scopul urmărit, adică răspândirea limbii maghiare în clasele de jos ale poporului, nu se ajunge. Așa se vede, că „Bunyevácii” sunt cu deosebire supuși maghiarizării, cu atât mai virtos, că „Sérbi” orientali nu sunt solidari cu dînșii. Bunyevácii se țin de confesiunea romano-catolică și din această împregiurare, deși limba lor nu se deosebește întru nimic de cea sârbească, sunt cu totul isolate. A maghiariza în masse pe „Bunyeváci” este cu toate astea o străduință zadarnică ca și aiurea.

Nu pot lăsa neamintită nici expresiunea de recunoștință în stil mai mare, care am primit-o din partea Românilor. Mi-au trimis o adresă pompoasă cu aproape două mii de subscrieri din toate părțile. Între cei subșcriși este și arhiepiscopul metropolit Miron Roman. În textul comitiv se dice, că eu mă străduiesc să aduc în cestiunea naționalităților dreptatea la valoare.

Am mai primit și primese încă numeroase declarațiuni, în care se afirmă, că în direcțiunea dată de mine se poate aștepta cu siguranță ajungerea unei bune înțelegeri cu naționalitățile spre binele și folosul patriei comune.

(Va urma.)

Inchiderea sesiunii parlamentare din România.

Cetăm în „Voința Națională” următorul articol:

După o muncă îndelungată, d-nii deputați și senatori pot să se întoarcă la căminele lor; dacă din cauza prelungirii neobișnuite a sesiunii, interesele particulare ale multora din ei au putut să sufere, ei au cel puțin satisfacerea, că parlamentul a dus la bun sfârșit grele și însemnate lucrări.

Vom examina în curând punct cu punct aceste lucrări, cari vor avea o mare înfrîurire asupra dezvoltării țării noastre.

Cea mai însemnată lucrare de îndeplinit a fost negreșit alcătuirea tarifului autonom, menit a da țării o mai mare libertate și o mai mare neafințare în stabilirea relațiilor noastre comerciale cu celelalte țări. Tariful autonom inspirat de principiul unui protecționism moderat, a pus temeiul unei industrii naționale în România. El va fi aplicat de aci înainte tuturor țărilor, cari nu vor voi să încheie convenții de comerț cu noi, sau cari nu vor voi să ne acorde prin convenții foloasele ce ni se vor pără neapărate desvoltării noastre economice. Se înțelege de sine, că tariful autonom nu e decât o armă în mâna țării și că guvernul e gata ori-când să încheie convenții, cari ne-ar acorda avantajii cōrespunzătoare acelor ce ni s'ar cere. Încheierea convenției cu Elveția și tratările cu Franța și cu Turcia sunt o dovadă despre bunăvoința guvernului nostru întrucât privește stabilirea unor relații comerciale, cari să nu jignească interesele nici uneia din părți. Corpurile legiuitoare, înainte de a se despărți, au avut de altminte grija să pună pe guvern în pozițiune, după-cum se exprimă mesajul de închidere, de a asigura în mod mesagerii relațiile comerciale cu statele, cu cari avem negocieri începute. După-cum se știe cu Franța s'a stabilit deja o înțelegere și, după informațiile particulare ce avem, un acord este pe cale de a se stabili cu Turcia.

Singură Austro-Ungaria suferă urmările aplicării tarifului autonom; nu vom mai împotrăci aci din nou incriminări și învinovățiri. Toată lumea știe, că noi nu am fost cauza rușii relațiilor comerciale cu imperul vecin. Am fi fost dispuși să acordăm Austro-Ungariei oarecare concesii, în schimbul unor concesii analoage. Austro-Ungaria n'a voit însă să ne acorde nimic; ea cerea toate foloasele pentru dînsa, și nouă ne impunea numai sarcini. În atari condițiuni, încheierea unei convenții era lucru cu totul imposibil.

Astăzi Austro-Ungaria culege roadele politice sale economice; șiarele din amândouă jumătățile imperului sunt pline de tânguiri asupra stării, în care a cădut o mare parte din industriile ce trăiau din exportul fabricatelor lor în România; industria transilvană mai cu seamă a fost crud atinsă și o mare parte din industria și meseriașii ardeleni nu găsesc altă scăpare, decât emigrarea în România.

Suferi-vom și noi din cauza măsurilor luate de Austro-Ungaria în potruva noastră? Nu credem.

Se știe, că exportul nostru în imperul vecin se urca anul trecut la vreo șeptedeci milioane lei. Productele intrate în Austria nu rămăneau toate aci, multe din ele treceau în Elveția, în Italia și în Germania, așa încât din cifra de 70,000,000 trebuie să scădem o sumă, pe care o primim indirect dela aceste trei din urmă țări, sumă pe care nu o putem preciza, dar care nu poate fi decât îndestul de însemnată.

Nu trebuie să uităm apoi, că un mare număr de fabrici sunt pe cale de a se înființa în țeară; la ministerul de domenii sunt preste douăzeci de cereri făcute în acest scop de fabricanți însemnați din străinătate. Aceste fabrici, întemeindu-se, vor consuma o mare câtime de materii prime din țeară, materii al căror debușeu era mai înainte Austro-Ungaria.

Un fapt earăși, de care trebuie să ținem seamă este creșterea exportului nostru în Italia; nu trece zi, fără-că se nu se exporteze, decâtva timp, câtime însemnate de vite în Italia. Tot astfel a crescut exportul nostru în Elveția.

După-cum vedem, scăderea exportului nostru în Austro-Ungaria va fi compensată îndestul prin foloasele ce am enumerat mai sus; însăși Austro-Ungaria nu va pute să ne închidă cu totul fruntariile sale și, vrând nevrând, vecinii nostri vor fi nevoiți să ne cumpere mărfurile, de cari vor avea absolută trebuință.

D-nii deputați și senatori, părăsind capitala, vor pleca deci nu numai cu mândria de a fi pus temelia industriei noastre naționale, ei vor avea în același timp satisfacția de a nu fi pricinuit țării nici un rău apăsător prin ruperea relațiilor cu Austro-Ungaria. Industriile s'au creat în toate țările cu mari sacrificii și cu mari privațiuni; noi vom avea deosebitul privilegiu de a pune temelia industriei române, fără a ne impune măcar momentan cel mai mic sacrificiu.

Cronică.

Monumentul lui Radetzky. Am amintit în unul din numeroii trecuți, că la Archiducele Albrecht în castelul Weilburg s'a ținut o conferință în cauza ridicării unui monument pentru Radetzky. Cu această ocaziune a ținut Archiducele o vorbire, în care a arătat fazele prin care a trecut întreprinderea din cestiune și și-a exprimat în cuvinte călduroase dorința, ca în scurtă vreme să se poată ridica monumentul eroului, care a avut atâtea virtuți militare și atâtea victorii reputate în serviciul monarhiei, încât realizarea monumentului este o datorință de onoare pentru aceasta. După aceste propuneri Archiducele alegerea unui comitet pentru pregătirea planurilor de executare. Comitetul s'a ales în persoanele următoare: Contele Wilczek, maiorul Dembscher, membrul casei seniorilor Nicolae Dumba și baronul Springer, ear' ca membrii suplenți s'au ales consilierul de curte Arneth, primarul Vienii Uhl, generalul de cavalerie Graef și consilierul Weilen. Acest comitet a ținut în zilele trecute o ședință, pe care în absența Archiducelui a presădat-o prințul Thurn-Taxis și a hotărât să se publice un apel către popor cu scopul, ca pe calea colectei publice să contribuie la ridicarea monumentului. Executarea artistică a monumentului s'a încredințat sculptorului prof. Iumbusch.

Maiestatea Sa a încuviințat constituirea comitetului.

Întâlnirea cancelarilor imperiali Bismarck, Kálnoky și Giers se va întâmpla, după o telegramă dela Paris, în jumătatea întâia a lunii August în Gastein.

Necrolog. George Pesceanu, protopresbiter gr-or. al Lugojului a răposat, precum aflăm dintr'o telegramă, astăzi în etate de 68 ani după un serviciu de 40 de ani adus bisericii cu mult devotament. În mormântarea i-se va face Duminecă în 4 Iulie nou. Fie-ți țărina ușoară!

Isvoare de petrol în Ungaria. Se vorbește, că mai mulți capitaliști străini au solicitat la guvern și la institutul geologic pentru ajutor moral și prin favorisări cu scopul de a face încercări de a afla isvoare de petrol în Carpați. Experții din străinătate s'au exprimat, că compoziția și raporturile geologice ale regiunilor carpatine, care sunt în conformitate cu cele din Galiția admit posibilitatea aflării de isvoare bogate de petrol. Un consorțiu vinează și descoperit la granița croato-ungară aproape de Ludbreg isvoare de petrol și face pașii necesari pentru exploatarea lor.

O scrisoare a împăratului german. Principele regent Luitpold de Bavaria a primit următoarea scrisoare de condolență dela împăratul Wilhelm: „Prea strălucite principe, iubite vere și frate! Am rămas adînc mîhnit în urma scriii despre dureroasa pierdere ce a dat preste Altea Voastră regală și casa reg. de Bavaria, prin moartea Majestății Sale regelui Ludovic II. Altea Voastră regală poate să fie convinsă, că eu iau parte din toată inima la acest trist caz, care a deșteptat pretutindenea cea mai adîncă mîhnire. Am însărcinat pe fiul meu, principele de coroană de a da expresiune sentimentelor mele de condolență și de a mă reprezenta la ceremoniile de înmormântare. Regretînd împreună cu Altea Voastră cauza dureroasă a acestei scriori, simt necesitatea, de a asigura pe Altea Voastră, că sînt condus de sentimentele amicale, care leagă casele noastre regale conform tradițiunilor și apropriei înrudiri, în măsura în care am fost condus față cu răposatul rege și că eu privesc relațiunile reciproce de încredere ale ambelor case domnitoare ca un fundament indispensabil pentru siguranța internă și externă a Germaniei.”

Di capitan Șaguna din armata României, cunoscuta rudenie a nemuritorului arhipăstor, a făcut cu succes examenul de maior.

Convenție comercială între România și Turcia. Diarul „La Turquie” raportează, că Poarta a designat pe Bertram-efendi și pe Mikael-efendi pentru a negocia cu dl Sturdza, delegatul special al guvernului român, un tractat de comerț. Negociațiunile s'au început în 10/22 Iunie în ministerul afacerilor străine din Constantinopol, unde a fost călătorit dl ministru Sturdza de mai nainte. — Același diar dă informațiunea, că după o convenire preliminară între delegați otomani și români, negocierile au fost amânate până după sărbătorile lui Baïram.

Protectoratul Franciei pe insulele Comora a fost notificat de guvernul francez celui englez.

Încă ceva despre regele Ludovic II. Aflăm în „Neue fr. Presse” următoarea telegramă din München: Conducătorul arhivului bavarez Dr. de Löher declară în „Allg. Ztg.”, că în anul 1873 a călătorit la ordinul regelui în decurs de 3¹/₂ luni insulele Canare și insulele grecești, ear' în 1875 a umblat 2¹/₂ luni prin Creta, Cipru și Crimeea cu scopul, ca să afle pentru regele undeva un loc de emigrare. El a avut ordin să cerceteze, că nu află în aceste locuri andeva dreptul de suveranitate pentru regele sau cel puțin independență față cu autoritățile locale. În raportul său Löher recomandă regelui să renunță la planul său de emigrare.

La situațiunea din Bulgaria. Telegramele foilor vieneze ne spun, că Poarta a notificat puterilor printr'o notă circulară, că dînsa s'a sfătuit pe principele Alexandru să se țină strict de hotărârile conferinței din Constantinopol, căci la dincoară se vor pute nasce pericole serioase pentru Bulgaria. O notă a consilierului de ambasadă Onou către Poartă enumără toate faptele principelui, care după Rusia violează statutul organic și provoacă pe guvernul turcesc să protesteze contra acestor violări. Cu toate acestea Poarta nu slăbește din bunăvoință, care a arătat-o până acum față cu Bulgaria, deși ținuta Rusiei în afacerea actuală inspiră îngrijiri.

Metodul lui Pasteur. O foaie medicală din Viena publică despre tractarea turbării după metoda lui Pasteur următoarele: La toate experimentele făcute până acum s'a constatat următorul rezultat foarte important. Indivizii inoculați cu veninul turbării câștigă imunitate contra acestui venenului morib. Dacă închidem căni turbați cu căni sănătoși la un loc, cesti din urmă mușcați fiind, turbă și mor. Dacă închidem însă căni sănătoși inoculați cu căni turbați, cei din urmă nu turbă. Observările făcute de Pasteur în astă privință sînt de mare însemnatate. Resultatele acestor experimente se pot socoti între cele mai bine reușite în patologia experimentală.

Cestiunea profilaxei contra turbării a ajuns drept într'un stadiu nou. Pentru a pune stavilă morbului turbării, trebuie să inoculăm căni. Dacă își oculează fiecare cănele, turbarea este paralizată. Este numai întrebarea, în ce extensiune s'ar pute introduce acest mod de profilaxă. Cu privire la om Pasteur se exprimă cu mult mai rezervat. El dice: Inocularea nu strică, poate însă să ajute; este cestiune de umanitate să o întroducăm. Verdictul definitiv trebuie să-l așteptăm.

Podul lui Iuliu Caesar preste Ren. Cu ocaziunea unor lucrări de regulare s'au aflat urme despre podul al 2-lea al lui Iuliu Caesar preste Ren. Podul a fost construit de lemn, în ținutul de Neuwied între Coblenz și Andernach. S'au aflat rămășițe de lemn, care în urma vechimii au căpătat culoarea lemnului de abanos și au fost moi de tot, dar în atingere cu aerul, s'au întărit. Tot în locul acela s'au aflat și mai multe specii de monete romane apoi bucăți de terra sigilata, părți de amfore și cărămizi romane.

Varietăți.

(O căsătorie călare.) Satul Henriville comitatul Clark (Indiana) a fost teatrul unei scene pe cât de romantică pe atât și de extraordinară. Precând preotul Seymour Guernsey slugia în biserică pe la oarele șapte și jumătate seara, credincioșii tură întrerupți în rugăciunile lor de strigătele, cari veniau de afară: „Ei! să vină cineva din biserică! unde este preotul?!” Unul din oamenii bisericii eși se vadă ceea-ce se petrecea și se întoarse spunînd, că la poarta bisericii se află un tiner și o jună fată, cari vor să se căsătorească îndată, căci sînt foarte grăbiți. Preotul Guernsey, înțelegînd îndată de ce era vorba, suspendă slujba și eși înainte amoresaților, pe cari îi găsi călare pe nisce cai plini de apă și de spume, căci făcuseră o lungă cursă în fuga mare. Tinerul, un anume Martin Mall, vedînd că preotul se apropie, îi explică pe scurt fără să se cotoare de pe cal, că venia din comitatul Washington cu miss Sara Pixley, pe care o furase; că era urmărit de tatăl fetei și că doria să fie îndată căsătorii. În timpul acesta Mall întinse preotului o permisiune de căsătorie, care i-se dăduse în comitatul Washington, mai înainte de a ridica pe logodnica lui. În timpul acesta eșiră toți credincioșii din biserică și se grăbiră în giurul lor. După-ce preotul își aruncă ochii asupra hărției, ce i-se dăduse, duse tinerilor amoresați să-și deee mîna, astfel cum se găsiu pe cai, și-i căsători în fața credincioșilor, cari rămăseră uimiți. Nu apucă să sfîrșească de a pronunța cuvintele sacramentale, și tinerii căsătoriți porniră în goana cailor, cerînd scuse celor de față, că nu pot să mai stee, căci Pixley îi urmăresce și se tem să nu-i ajungă.

(Juristul păcălit.) Întorcîndu-se dela Paris, un tiner vră să arete tatălui său, că învățase bine dreptul și că scia să argumenteze. — Ne prindem, dîse el, că voui dovedi, că aceste patru ouă, pe care le avem înaintene, sînt șapte?

Și, dîcîndu-i tatăl său ca să dovedească, el raționă astfel:

— În numărul patru intră de sigur numărul trei; adunînd deci patru și cu trei, vor avea șapte.

— Bravo! dîse tatăl, și luînd ouăle din taler, adăugă: eu le iau pe aceste patru și-ți las ție pe celelalte trei.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

(De ieri.)

Berlin, 1 Iulie n. Casa de sus a parlamentului a votat definitiv posturile de învățatori pentru provinciile poloneze. A acceptat propunerea conservativilor acordînd bisericii evanghelice privilegiul extinse. Cu privilegiul votării ministrii în mod demonstrativ au părăsit sala. — Dieta Prusiei s'a închis.

(De azi.)

München, 2 Iulie n. Se vorbește, că cabinetul Lutz și-a dat demisiunea. Prințul-regent și-a rezervat decisiunea până mai târziu.

Madrid, 2 Iulie n. Din Huesca se comunică aparițiunea mai multor bande de Carlisti.

Londra, 2 Iulie n. Alegerile pentru parlament s'au început astăzi. Până acuma sînt aleși 15 conservativi, 8 unionisti, 8 Gladstone-ani, 2 Parnelli, între care Chamberlain, Bright și Peel. În Colchester a fost ales conservativul Trotter contra Gladstone-anului Cawston.

Stuttgart, 2 Iulie. Trenul accelerat dintre Stuttgart și Berlin a avut o ciocnire lungă Rottenburg cu un tren de postă, care venia dela Bamberg, cu care ocaziune a fost omorît mașinistul și șapte persoane și mai multe persoane rănite.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Septimiu Albini.

Extrase din foaia oficială.

Concursuri:

— Un post de jude reg. la jud. cerc. din Lugoj. Concursurile sunt a se trimite în 2 săptămâni la presid. trib. reg. de acolo.

— Un post de magistru postal în comuna Bucovar (com. Timișoarei). Concursurile se se trimiță în 2 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.

— Un post de magistru postal în comuna Iablanța (com. Caraș-Severin). Concursurile sunt a se trimite în 2 săptămâni la direcțiunea postală din Timișoara.

— Un post de concipient de finanță la oficiul de competențe din Sibiu. Concursurile se se trimiță în 2 săptămâni la direcțiunea finanțiară de aci.

— Un post de procuror reg. la procuratura de stat din Zălau. Concursurile sunt a se trimite în 4 săptămâni la procurorul-suprem din Budapesta.

— Mai multe posturi de practicanți de administrațiune la jurisdicțiunea comitatului Solnoc-Dobâca. Concursurile se se trimiță până în 15 Iulie a. c. la vice-comitele din Dej.

Economie.

Târgul de râmători în Steinbruch. În 30 Iunie n. s'a notat: unguresci bătrâni grii — cr. până — cr. unguresci grii, tineri 44.— cr. până — cr. de mijloc 45.— cr. până 45.1/2 cr., ușori 45.— cr. până 46.— cr., marfă țerănească, grea 43.— cr. până 44.— cr., de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., ușoară 44.— cr. până 45.— cr., românescoi de Bakony, grii — cr. până — cr., transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până — cr., transito sârbesci grii 44.— cr. până 44.1/2 cr., transito de mijloc 44.— cr. până 45.— cr., transito ușori 44.— cr. până 45.— cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpeniți la gară.

Bursa de București.

Cota oficială dela 29 Iunie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	vând.
Rur. conv. (6%)	"	"
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	263 1/2
Banca națională a României	1005.	"
Impr. oraș. București	"	"
Act. de asig. Naționala	"	"
Credit mob. rom.	"	"
Scrieri fonciare urbane (5%)	"	"
Schimb 4 luni	"	34.
Societ. const.	"	"
Aur	15.10	"

Cursul pieței din Sibiu.

din 2 Iulie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.50	vând.	8.55
Lire turcești	"	11.20	"	11.25
Imperiali	"	10.20	"	10.25
Ruble rusești	"	1.20	"	1.21

Bursa de Budapesta

din 1 Iulie st. n. 1886.

Benta de aur ung. 6%	106.10
" " " 4%	94.85
" " hârtie " 5%	154.25
Imprumutul căilor ferate ung.	100.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	105.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	128.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.50
Bonuri rurale ung.	105.25
" " " cu cl. de sortare	105.25
" " " bănățene-timișene	105.25
" " " cu cl. de sortare	105.25
" " " transilvane	105.25
" " " croato-slavone	105.25
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	100.25
Imprumut cu premiu ung.	121.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	125.25
Renta de hârtie austriacă	85.10
" " argint austriacă	86.
" " aur austriacă	117.
Losurile austr. din 1860	139.
Acțiunile băncii austro-ungare	865.
" " de credit ung.	285.
" " " " austr.	279.
Argintul	101.
Scrieri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	5.93
Galbeni împărătești	9.96
Napoleon-d'ori	61.85
Mărci 100 imp. germane	125.90
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Viena

din 1 Iulie st. n. 1886.

Rentă de aur ung. 6%	106.05
" " " 4%	94.90
" " hârtie " 5%	153.75
Imprumutul căilor ferate ung.	100.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune)	105.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	115.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune)	120.60
Bonuri rurale ung.	105.10
" " " cu cl. de sortare	105.10
" " " bănățene-timișene	105.10
" " " cu cl. de sortare	105.10
" " " transilvane	115.10
" " " croato-slavone	100.
Despăgubire pentru dițma ung. de vin	121.25
Imprumut cu premiu ung.	124.90
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	85.25
Rentă de hârtie austriacă	86.
" " argint austriacă	117.35
Rentă de aur austriacă	139.25
Losuri austr. din 1860	869.
Acțiunile băncii austro-ungare	285.25
" " de credit ung.	278.50
" " " " austr.	
Argintul	5.93
Galbeni împărătești	9.96
Napoleon-d'ori	61.85
Mărci 100 imp. germane	125.85
Londra 10 Livres sterlingi	

Piața cerealelor din Portul Brăila.

Raportor: Nicolai V. Perlea, Brăila.

Operațiunile efectuate în 17 Iunie 1886.

Vânzătorii	Cumpărătorii		Hectol.	Greut. libre	Prețul lei în aur	Observații
Vasmagidi	Carnavali	Porumb	3820	59 1/4	7.15	Caie
Davis	Peirano	"	1300	58	6.80	Magazie
Vrioni	Feitler	"	2500	60	7.10	Șlep
Emberico	"	"	4300	58	6.80	"
"	Peirano	"	3400	61	7.30	Caie
Vamvuri	Feitler	"	2500	60 3/4	7.25	"
Ottoman	Foca	"	1050	59 3/4	7.10	"
"	"	"	110	60	7.20	"
Cașica	"	"	1150	58	6.85	"
Vamvuri	Manari	"	2650	58 1/2	6.45	Șlep
Stamatopolo	Feitler	"	4200	58	6.72 1/2	Caie
Silberstein	Dreifus	Cinquant.	1300	62	8.22 1/2	Magazie

A. TRIFAN,
croitor de vestminte bărbătesci
Nr. 41 Strada măcelarilor Nr. 41.

Recomandă depositul seu asortat cu cele mai solide stofe pentru sezonul de primăvară și vară, cu deosebire arangiat cu stofe engleze și franceze, precum și alte deosebite soiuri de stofe de lână, moderne și durabile.

Sortiment în stofe pentru reverenți,
de lână și mătăasă.

Comande se efectuează prompt și prelungește prețuri moderate.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1886.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teliuș					Teliuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren mixt	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoana		Tren de persoana	Tren accelerat	Tren omnibus	Tren de persoana		Tren omnibus	Tren de persoana	Tren omnibus	Tren de persoana		Tren de persoana	Tren omnibus	Tren de persoana	Tren omnibus					
Viena	11.10	7.40			București		4.50	7.30		Viena		11.—	12.10		Teliuș		11.09	3.45			Copsa mică		5.50	1.11
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.20	Predeal		9.32	1.14		Budapesta		8.20	8.—		Alba-Iulia		11.57	4.26			Șeica mare		6.17	1.34
Szolnok	11.05	4.05	5.40	9.26	Timiș		9.56	1.45		Szolnok		11.20	12.00		Vințul de jos		12.20	4.46			Loamneș		6.52	2.06
P. Ladány	2.02	5.45	5.58	11.40	Brașov		10.29	2.32		Arad		4.10	5.55		Șibot		12.54	5.13			Ocna	8.27	7.18	2.32
Oradea-mare	4.12	6.58	8.30	1.28		6.22		2.55			7.04	4.30	6.05		Orăștia		1.27	5.37			Sibiu	9.—	7.38	2.50
Várad-Velenceze		7.03	9.14	1.52	Feldioara	7.01		3.38		Glogovaț	7.22	4.43	6.19		Simeria (Piski)		2.31	6.30						
Fugyi-Vásárhely			9.24	2.—	Apatia	7.33		4.17		Gyorok	7.58	5.08	6.46		Deva		2.52	6.49						
Mező-Telegd		7.33	10.19	2.34	Ágostonfalva	8.01		4.47		Pauliș	8.17	5.21	7.—		Branicica		3.23	7.14						
Rév		8.54	11.38	3.18	Homorod	8.45		5.42		Radna-Lipova	8.36	5.40	7.23		Ilia		3.55	7.39						
Bratca			12.16	3.41	Hașfalău	10.10		7.37		Conop		6.07	7.51		Gurasada		4.08	7.51						
Bucia			12.18	3.41	Sighișoara	10.39		8.21		Zam		6.26	8.10		Zam		4.44	8.21						
Ciucia		8.58	1.57	4.26	Elisabetopol	11.19		9.05		Soborșin		7.14	8.58		Bérvava		5.30	8.59						
Huedin		9.28	3.11	5.08	Mediaș	11.54		9.43		Gurasada		8.12	9.56		Conop		6.25	9.43						
Stana			3.40	5.27	Copsa mica	12.12		10.02		Ilia		8.29	10.17		Radna-Lipova	9.06	7.28	10.36	6.12					
Aghiriș			4.15	5.50	Micăsasa	12.37		10.30		Branicica		8.48	10.38		Pauliș	9.26	7.43	10.50	6.32					
Ghirbău			4.36	6.02	Blaj	12.56		10.50		Deva		9.13	11.05		Gyorok	9.46	7.59	11.05	6.53					
Nădășel			4.58	6.24	Crăciunel	1.30		11.34		Simeria (Piski)		9.53	11.55		Glogovaț	10.21	8.28	11.31	7.28					
Cluj		10.28	5.26	6.43	Teliuș	1.45		11.52		Orăștia		10.23	12.24		Arad	10.38	8.42	11.45	7.45					
Apahida	10.45			7.03	Ajud	2.34		12.41		Șibot		10.46	12.53		Szolnok		9.17	12.31						
Ghiriș	11.14			7.26	Vințul de sus	2.55		1.12		Vințul de jos		11.14	1.22		Budapesta		2.32	5.12						
Cucerdea	1.06			8.54	Uioara	3.17		1.42		Alba-Iulia		11.41	1.41		Viena	6.—	8.20							
Uioara	2.01			9.43	Cucerdea	3.24		1.51		Teliuș		12.14	2.24			3.—	6.05							
Vințul de sus	2.19			9.48	Ghiriș	3.36		2.15																
Ajud	2.33			9.51	Apahida	4.11		3.12																
Teliuș	3.35			9.58		5.36		4.59																
Crăciunel	4.09			10.24	Cluj	5.36		5.30																
Blaj	4.29			10.59		6.31	6.08		8.—															
Micăsasa	5.08			11.28	Nădășel	6.52		6.21	8.34															
Copsa mica	5.45			11.44	Ghirbău	7.08			8.59															
Mediaș	6.06			12.18	Aghiriș	7.23			9.56															
Elisabetopol	6.45			1.01	Stana	7.50			10.16															
Sighișoara	7.40			1.22	Huedin	8.12	7.14		11.04															
Hașfalău	8.07			1.56	Ciucia	8.52	7.43		12.17															
Homorod	10.05			2.44	Bucia	9.10			12.47															
Ágostonfalva	11.02			3.02	Bratca	9.29			1.21															
Apatia	11.37			4.41	Rév	9.41	8.22		2.02															
Feldioara	12.14			5.30	Mező-Telegd	10.24	8.48		3.06															
P. Ladány	1.09			6.03	Fugyi Vásárhely	10.43			3.38															
Brașov	1.55	5.45		6.35	Várad-Velenceze	10.53			3.54															
Timiș	2.53	6.22		7.14	Oradea-mare	11.—	9.13		4.05															
Predeal	3.28	6.47				11.15	9.18	10.55																
București	9.35	11.45			P. Ladány	1.09	10.38	1.28	5.17															
					Szolnok	3.29	12.20	3.24	5.25															
					Budapesta	6.38	2.15	7.45	10.—															
					Viena	3.—	8.—	6.05																

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.